

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 11C/65/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7614205329
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Júlia Weiserová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2014:7614205329.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, samosudkyňa JUDr. Júlia Weiserová, v právnej veci žalobkyne: U. E., K.. X.XX.XXXX, O. W. V., F. XXX/X, proti žalovanému : X. E.U., K.. X.XX.XXXX, O. W. V., F. XXX/XX, o vylúčenie z užívania rodinného domu, takto

rozhodol:

Súd žalobu zamietla.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Žalovaného k úhrade súdneho poplatku z návrhu nezaväzuje.

odôvodnenie:

Žalobkyňa sa návrhom podaným na tunajšom súde dňa 20.3.2014 domáhala úplného vylúčenia žalovaného z užívania rodinného domu v W. V., K. F. T. XXX/X, zapísaného na LV č. XXXX, postaveného na parcele D.-S. XXXX v ochrannom pásme Národnej kultúrnej pamiatky W. Z.. Uviedla že so žalovaným sú podielovými spoluvlastníkmi rodinného domu a to každý v štvrtine, ďalšie dve štvrtiny majú vo vlastníctve jej dcéry. Žalovaný je jej synom. Tento užíval predmetnú nehnuteľnosť, ktorá je rozdelená na dve samostatné bytové jednotky asi pred dvoma rokmi. Žil tam so svojou rodinou, druhú bytovú jednotku obývala ona a obýva ju aj v súčasnosti. So žalovaným mali spoločnú chodbu a spoločný vchod a potom sa nehnuteľnosť rozdeľovala na dve samostatné jednotky. Pred spomínanými dvoma rokmi oslovil žalovaný jednu z jej dcér a chcel jej svoju časťku odpredať. Ešte pred tým mu ponúkla na predaj svoju časťku jedna zo sestier, ale k dohode nedošlo. Dva krát boli v tejto súvislosti u notárky v Levoči, avšak žalovaný vždy s nadávkami od notárky ušiel. Keďže k dohode nedošlo a žalovaný tvrdil, že nemá v dome súkromie, pretože pozemok a dvor je spoločný, spolu s rodinou sa v spomínanom čase odsťahoval. Po tom, ako sa žalovaný odsťahoval, však vždy do domu chodil, aby si zo svojej bytovej jednotky odnášal nejaké veci. Ona ho žiadala, aby to urobil naraz, ale neurobil tak.

Bral si len svoje veci, avšak zobral aj nejaké jej. V minulosti sa stalo, že jej žalovaný vulgárne nadával, nadával aj svojim sestram, najmä keď bol opitý, že sú všetky tri kurvy a iné nadávky. Jej sa vyhrážal aj bitkou, čo ona opakovane nahlásila polícii. Policajti ju vždy odkázali na súd. Žalovaný vo vzťahu k nej vystupoval agresívne najmä v minulosti. Odkedy bolo rozhodnuté o predbežnom opatrení toto konanie ustalo, ona má pokoj. V minulosti sa stávalo, že keď išiel opitý z kolkárne zazvonil jej, čo bolo asi dvakrát, svietil jej baterkou do okna, tiež asi dvakrát. Ďalej žalovaný odniesol resp. vymontoval počas toho kým ona bola s dcérami na svadbe vchodové dvere do domu a nahradil ich látkovými dverami. Domnievala sa, že správanie žalovaného k nej ako aj k jeho sestram je tak vulgárne z dôvodu, že v minulosti sa jej snažil podstrčiť papier, aby svoju časťku na dome previedla na jeho manželku, čo ona odmietla. Z toho

dôvodu sa hnevá. Ona sa rozhodla vylúčiť syna z užívania a nie zrušiť podielové spoluvlastníctvo z toho dôvodu, že nie je ochotná ho vyplácať, nenamietala však, aby po jej smrti jej podiel zdedil. V minulosti sa stalo, že aj staršej sestre sa žalovaný vyhrážal, že sa jej môže stať, že jej zhorí auto, keď bude parkovať pred bránou. Konštatovala, že veľmi ťažko znáša, že mala XX rokov a žalovaný neprišiel, boli Vianoce, Silvester, nikto z jeho rodiny sa nezastavil. Dcéry sa domnievali, že keďže žalovaný so svojou rodinou bude v spoločnom dome bývať, že sa o ňu postará v starobe, ale ona to nechce, trvá na tom, aby bol z užívania domu vylúčený. Ona mu kľúč od nehnuteľnosti nedá, chce starobu prežiť bez stresu.

Žalovaný so žalobou nesúhlasil. Konštatoval, že po smrti starého otca ostala v dome bývať sama matka, a preto ho žiadala, aby sa k nej nasťahoval. On v tom období býval s manželkou a deťmi v bytovke, boli tam spokojní, nemali dôvod sa do domu sťahovať. Na naliehanie matky a sestier tak učinili. Bolo to asi pred 20 rokmi. Matka mu vtom čase sľúbila, že mu prepíše štvrtinu spoluvlastníckeho podielu k nehnuteľnosti, aby tam mal polovicu, keďže dom obýval a zrekonštruoval jednu bytovú jednotku, teda polovicu domu. Toto sa však následne nestalo. Netušil, že ho matka takýmto spôsobom oklame, svoju bytovú jednotku zrekonštruoval, pretože bola v dezolátnom stave. Vymenil podlahy, kúpeľňu, elektrinu. Do domu bol spoločný vchod takže tu urobil obklady na celej spoločnej časti. Ďalšie náklady mal na prebudovanie maštale na izbu, keďže bytová jednotka im kapacitne nestačila, na terénne úpravy pozemku, kde vysypal fúru zeminy, urobil nové ploty, vylial betón, dlažbu. Keďže vchodová brána do domu bola v dezolátnom stave a pamiatkari napriek tomu, že je dom v pamiatkovej zóne, im odmietli zaplatiť, dohodli sa so sestrami, že dá túto bránu vymeniť, a že ju zaplatia na tretiny. Od matky nechcel ani korunu. Napriek tejto dohode od sestier nedostal žiadne peniaze. Na nehnuteľnosti vymenil aj okná, na ktoré tiež sestry sľúbili prispievať, avšak neurobili tak. Kľúče od nehnuteľností dal matke a staršej sestre pretože tieto boli spoluvlastníkmi nehnuteľnosti. Po jeho päťdesiatke pred siedmimi rokmi došlo na dvore nehnuteľnosti k zvade, zase sa naťahovali o podiely k nehnuteľnosti. On zase chcel, aby matka previedla na neho sľúbenú štvrtinu domu, na čo vybehla staršia sestra, že mu vyplatí 800000,- Sk, a že on má vypadnúť z domu. On s týmto súhlasil, vzápätí po rozhovore s matkou sestra zmenila stanovisko. Po tomto incidente dostal infarkt, bol hospitalizovaný v Košiciach. Po tomto infarkte sa s manželkou rozhodli, že sa musia odsťahovať, pretože situácia sa stala neznesiteľnou. V jeho XX-I. a manželkiných XX rokoch sa rozhodli kúpiť dom, zobrali si hypotéku, odsťahovali sa lebo chceli mať pokoj. Pýtal sestry, aby ho z domu vyplatili, odmietli, povedali, že nedostane ani korunu. Od tohto obdobia začal tento cirkus. On už asi dva roky býva vo svojom vlastnom dome. Veci, ktoré sa dali z domu odniesť, si odniesol, lebo boli jeho, a potreboval ich do nového domu. Koľkokrát sa chcel do nehnuteľnosti dostať, kľúče boli krížom, matka ho odmietla vpustiť. Nikdy nechodil do domu sám, vždy chodil s manželkou a dcérami a vždy bol problém. Zasaňovala polícia. Matke sa snažili vysvetliť, že pokiaľ je on vlastníkom má právo do nehnuteľnosti chodiť. Konštatoval, že matku nikdy nechodil navštevovať opitý, nie je žiaden tyran. Nechodí po nociach. On bol v nehnuteľnosti naposledy v 10/2013 po posledné veci. Za celé obdobie roku 2014 v dome vôbec nebol, matku videl iba raz, snaží sa jej vyhýbať. Ma vážny zdravotný stav, prekonal infarkt, z konfliktov s matkou ma psychické problémy. Nehnuteľnosť neužíva a ani do budúcnosti užívať neplánuje. Neplánuje tam ani chodiť. Zvažuje podanie návrhu na vyporiadanie jeho spoluvlastníckeho podielu prostredníctvom súdu.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, navrhnutých svedkov, oboznámením sa so spisom tunajšieho súdu 4C 360/2013, rozhodnutiami Okresného úradu Poprad, priestupkovými spisami ORPZ v Poprade, OOPZ W.. V. sp. zn. ČPS: ORPZ-PP-OPP7-54/2013P, ORPZ-PP-OPP7-96/2013P, ORPZ-PP-OPP7-104/2013P, ORPZ-PP-OPP7-171/2013P, LV č. XXXX k.ú. W. V., oboznámil sa s ostatnými listinnými dôkazmi, ktoré sú obsahom spisu a zistil tento skutkový stav:

Svedkyňa Q. O., uviedla, že ona je spoluvlastníčkou nehnuteľnosti v jednej štvrtine a ďalšiu štvrtinu vlastní jej sestra. Po otcovej smrti sa svojich dedičských podielov bez nároku na výplatu vzdali v prospech brata. Ten takýmto spôsobom získal svoju štvrtinu. V roku 2008 bola situácia taká, že nehnuteľnosť vlastní brat v jednej štvrtine a matka v troch štvrtinách. Následne mala matka jednu štvrtinu previesť na brata a jednu polovicu na ňu s tým, že obaja by sestru vyplatili po 100 tis. Sk. Takto sa dohodli v rodine v sobotu, v utorok navštívili notárku, u ktorej brat bez slova vstal a odišiel. Dohoda v rodine nateraz nebola možná, s bratom sa nedalo komunikovať. Je pravdou, že brat od roku 2014 nehnuteľnosť nenavštevuje, neužíva, nechodí ani k matke, nijakým spôsobom ju nenapáda. Situácia sa upokojila. Uviedla, že oni si prajú iba, aby dal matke pokoj, nech sa k nej správa ako milujúci syn.

Svedkyňa U. K., uviedla, že oni sa už v roku 2008 snažili dohodnúť s bratom na tom, aby bola vyporiadaná nehnuteľnosť, resp. vlastnícke vzťahy k nej. Matka chcela svoju štvrtinu darovať bratovi, aby mal polovicu a dve štvrtiny by darovala sestre. Jej by ako výplatu poskytli sestra s bratom po 100 tis. Sk. Všetko bolo pripravené, dohodnuté u notárky Lukáčovej v Levoči, od ktorej však brat bez uvedenia dôvodu odišiel. Následne sa vec vyporiadala tak, že matka na ňu a sestru previedla po jednej štvrtine, pretože nehnuteľnosť nemohli navštevovať kvôli invektívam švagrinej. Brat nehnuteľnosti v jednej polovici užíval, investoval tam, avšak následne sa rozhodol ju opustiť. Demontoval všetky zariadenia, ktoré tam boli, zobral vchodovú bránu, čo urobil počas svadby jej dieťaťa, keď vedel, že sú všetci tam. Matka je onkologickou pacientkou, nezaslúži si od syna, aby s k nej vulgárnym spôsobom choval. Predbežné opatrenie, ktoré bolo vydané bolo vydané v hodine dvanástej, pretože v decembri 2013 matka absolvovala onkologickú operáciu. Od tohto obdobia žalovaný nehnuteľnosť ani matku nenavštevuje, nechodí tam, nerealizuje svoje vlastnícke ani užívacie právo. Konštatovala, že by chceli, aby to tak ostalo až do matkinej smrti, a táto mohla dožiť v dome v pokoji.

Svedkyňa Ľ. E., uviedla, že po dohode v rodine začali obývať rodinný dom, ktorého bol jej manžel spoluvlastníkom v jednej štvrtine. Svokra sľúbila, že mu jednu štvrtinu prepíše. Celé ich spolužitie so svokrou bolo o prispôsobovaní sa. Keď sa prispôsobovať odmietli, dochádzalo ku konfliktom, problémom. Často od svokry počula, že je dobre, že manželovi sľúbenú jednu štvrtinu nehnuteľnosti nepreviedla. Vzťahy sa vyhrotili až do takej situácie, že si uvedomila, že roky nehnuteľnosť zveľaďovali, stálo ich to takmer všetky rodinné financie, a môže sa stať, že z toho nebudú mať nič. Keď manžel začal na svokru tlačiť, situácia sa zhoršila, stala sa neznesiteľnou. Následne dostal infarkt, takže doslova išlo o život a tak sa dohodli, že nehnuteľnosť opustia a kúpili si vlastný rodinný dom. Zobrali si úver. Keďže rodinný dom bol nezariadený a potrebovali ho vybaviť, začali si brať vecí, ktoré ostali v ich bytovej jednotke v nehnuteľnosti. To sa nepáčilo svokre, a práve pri týchto stretnutiach dochádzalo k vzájomným hádkam, invektívam, čo vyústilo až do toho, že manžel nikdy do nehnuteľnosti nechodil sám, buď išiel s ňou alebo s dcérou, alebo za asistencie polície. Svokra bola opakovane políciou upozornená, aby nebránila manželovi v realizácii vlastníckeho práva, keďže bol spoluvlastníkom, avšak bezvýsledne. Opakovane podávali trestné oznámenia, veci sa riešili prostredníctvom priestupkového oddelenia. Manžel už asi rok v nehnuteľnosti nebol, všetky veci, ktoré potrebovali už zobral, nemal dôvod tam ísť. Manžel nemá potrebu chodiť matku pozeráť, nekomunikujú spolu, nie sú v kontakte, ku konfliktom od tohto obdobia nedochádza. Ona nikdy nepočula, že by manžel matke nadával, resp. sa jej vyhrážal, hádali sa však vždy, preto potom aj asistovala pri návšteve domu políciou.

Svedkyňa Q. X. F., uviedla, že obývala nehnuteľnosť spolu s rodičmi do roku 2002 kedy sa vydala a začala bývať samostatne s manželom. Už predtým dochádzalo medzi mojimi rodičmi a starou matkou ku konfliktom, babke sa stále niečo nepáčilo, báli sa vychádzať na dvor sami, pretože vždy keď sa niekto z dvora vrátil bol nahnevaný kvôli útokom zo strany babky. Toto veľmi zle vplývalo aj na vzťah jej rodičov navzájom. Boli stále v napätí. Situácia sa vyhrotila až tak, že nehnuteľnosť opustili. Kúpili si vlastný dom. Ona bola pri vzájomných incidentoch so st. matkou iba raz, a to keď pomáhali rodičom v ich dome upratovať a potrebovali preniesť ešte nejaké veci z pôvodného bytu. S otcom tam išli všetci, ona, jej manžel i ich deti. Bolo zamknuté a ani na naliehanie stará matka neotvorila. Bola privolaná hliadka, na čo boli dvere otvorené, opýtala sa ich, čo tu chcú, na čo zase došli a otec jej odpovedal, že prišli iba pre svoje veci. Aj vtedy jej bolo políciou dohovorené, že otec je spoluvlastníkom nehnuteľnosti a ma ho do nej pustiť. Ešte bola pri jednom incidente, keď si brali nejaké veci z pôjda, kde babka kričala, že nech neberie veci, ktoré sú jej. Ona je kľudný človek, ale vtedy už nevydržala, pretože babka ich už asi hodinu verbálne napádala a povedala jej, nech ide preč. Bolo to z toho dôvodu, že sa bála, aby skutočne k niečomu nedošlo, pretože všetci už boli veľmi nervózni.

Svedok B. F., konštatoval, že sa do rodiny priženil v roku 2006 a často chodili navštevovať svokrovcov, ktorí s babkou užívali spoločný dvor. Cítil medzi nimi vzájomné napätie, nevedel to presne špecifikovať, avšak neboli medzi nimi také vzťahy, ktoré by mohol nazvať dobrými. On bol iba raz prítomný pri menšom konflikte, keď sa svokrovci presťahovali do nového domu a brali si materiál zo starého domu. Vtedy sa žalobkyňa postavila do dverí a viedla rôzne reči, ktoré by on nazval provokatívnymi. Opakovane bola upozorňovaná, aby to nerobila, aby im dala pokoj, avšak bezvýsledne. K nijakej verbálnej potýčke alebo fyzickému stretu však nedošlo.

Svedkyňa V. P. E., uviedla, že domácnosť rodičov opustila v roku 2007 a odvtedy žije sama. Spolužitie rodičov a babky bolo vždy problémové a toto sa vyhrotilo v posledných 3 rokoch, kedy dostal jej otec infarkt a jeho príčinou je podľa jej názoru v podstatnej miere i správanie babky. V dome síce boli dve oddelené bytové jednotky, ale spoločne sa užíval dvor. Babka bola ako tieň otca, vždy keď išiel na dvor v priebehu pár minút vyšla za nim a vyrývala. Boli to rôzne situácie, kedy sa babka snažila otca provokovať. Štandardne ho nazlostila tak, že bol z toho pokazený celý deň. Ona bola opakovane prítomná, ako si otec chcel zobrať svoj vecí zo starého domu, pričom vždy volal ju alebo mamku, aby mu prítomní asistovali, pretože dobre poznal svoju matku, robil to za prítomnosti svedka. Opakovane sa stalo, že s otcom nehnuteľnosť navštívili, bolo však zamknuté, kľúč bol zvnútra a až privolaná hliadka babke nariadila, aby nehnuteľnosť otvorila a umožnila zobrať vecí, ktoré potrebovali. Babke bolo opakovane dohovárané, avšak bez efektu. Pri jednom stretnutí bola situácia tak vyhrotená, že musela zasiahnuť ona, pretože otec s babkou si navzájom nadávali, a keby ona nezasiahla otec by určite dostal druhý infarkt. K fyzickému stretu nedošlo.

Svedkyňa Q. W., konštatovala, že žalovaný je jej zaťom 35 rokov, za toto obdobie nemali medzi sebou jediný konflikt. V živote nezvýšil na ňu hlas, je spoločenský, obľúbený, práca ho baví. Uviedla, že určite má svoje chyby, ale toľko špiny, ako sa na neho nakydalo zo strany matky je neprimerané. Informácie ohľadom konfliktov mala iba sprostredkované, nikdy pri nich nebola.

Svedkyňa H. Q. I., uviedla, že ona nikdy nebola prítomná pri konfliktoch účastníkov konania, informácie má iba sprostredkované, od sestry. Švagra pozná dlhé roky, vždy keď potrebovala bol jej nápomocný. Sú v dennodennom kontakte, nikdy sa nestalo, že by na ňu nejakým spôsobom zaútočil, a to bez ohľadu na to, či bol triezvy alebo mal vypité. O konfliktoch za posledné dva roky vedela z toho dôvodu, že ju často volala sestra, aby sa poradili, aby neurobili nejakú chybu. Konštatovala, že so žalovaným sa dá vždy dohodnúť, matka ho nevychovala zle.

Z LV č. XXXX k.ú. W. V., súd zistil, že žalobkyňa a žalovaný sú podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností zapísanými na uvedenom LV a to domu súp. č. XXX a parcely č. XXXX o výmere 410 m² - zastavané plochy a nádvorie a to každý v jednej štvrtine. Okrem nich sú štvrtinovými spoluvlastníkmi nehnuteľností ešte Q. O. U. U. K..

Z uznesenia o predbežnom opatrení sp. zn. 4C/360/2013-32 zo dňa 10.12.2013 súd zistil, že žalovanému bolo dočasne zakázané vstupovať do rodinného domu nachádzajúceho sa na ul. F. XXX/X B. W. V. a zároveň bolo žalobkyni uložené, aby do 30 dní podala na súde návrh na zrušenie podielového spoluvlastníctva. Uznesením 5Co/68/2014-74 zo dňa 7.2.2014 Krajský súd v Košiciach predmetné uznesenie potvrdil v časti zákazu vstupu, avšak zmenil ho v časti povinnosti podať žalobu tak, že uložil žalobkyni povinnosť podať žalobu na vylúčenie žalovaného z užívania predmetného rodinného domu.

Z priestupkového spisu OR PZ v Poprade OOPZ W. V. sp. zn. ČPS: ORPZ-PP-OPP7-74/2013-P, súd zistil, že žalovaný podal podnet na žalobkyňu z dôvodu vykonávania schválností z jej strany. Vec bola predložená Obvodnému úradu odboru všeobecnej vnútornej správy Poprad.

Zo záznamu o odložení veci zo dňa 17.1.2013 vydaného Obvodným úradom Poprad, odbor všeobecnej vnútornej správy č. ObU-PP-OVVS-2013/01267-00003, súd zistil, že priestupková vec voči občianskemu spolunažívaniu, ktorej sa mala dopustiť žalobkyňa tým, že vykonávala žalovanému schválnosti, bola odložená.

Zo záznamu o odložení veci zo dňa 25.3.2013 vydaného Obvodným úradom Poprad, odbor všeobecnej vnútornej správy č. ObU-PP-OVVS-2013/04235-00003, súd zistil, že priestupková vec voči občianskemu spolunažívaniu, ktorej sa mala dopustiť žalobkyňa tým, že vykonávala žalovanému schválnosti, bola odložená.

Z priestupkového spisu OR PZ v Poprade OOPZ W. V. sp. zn. ČPS: ORPZ-PP-OPP7-104/2013-P, súd zistil, že žalovaný podal podnet na neznámeho páchatela z dôvodu výmeny zámku na vchodovej bráne do rodinného domu v W. V., ktorého je on spoluvlastníkom. Vec bola podľa § 60 ods. 3 písm. a Zák. č. 372/90 Zb. o priestupkoch odložená.

Z priestupkového spisu OR PZ v Poprade OOPZ W. V. sp. zn. ČPS: ORPZ-PP-OPP7-96/2013-P, súd zistil, že žalobkyňa podala podnet na žalovaného z dôvodu podozrenia zo spáchania priestupku proti majetku a občianskemu spolunažívaniu - vykonávaním schválností z jeho strany. Vec bola predložená Obvodnému úradu odboru všeobecnej vnútornej správy Poprad.

Zo záznamu o odložení veci zo dňa 24.6.2013 vydaného Obvodným úradom Poprad, odbor všeobecnej vnútornej správy č. ObU-PP-OVVS-2013/07558-00003, súd zistil, že priestupková vec voči občianskemu spolunažívaniu, ktorej sa mal dopustiť žalovaný tým, že vykonával žalobkyni schválnosti, bola odložená.

Z priestupkového spisu OR PZ v Poprade OOPZ W. V. sp. zn. ČPS: ORPZ-PP-OPP7-161/2013-P, súd zistil, že žalobkyňa podala podnet na žalovaného z dôvodu krádeže kovového kovania z vchodovej brány na rodinnom dome v W. V., ktorého je ona spoluvlastníčkou. Vec bola podľa § 60 ods. 3 písm. a Zák. č. 372/90 Zb. o priestupkoch odložená.

Z výzvy notárskeho úradu JUDr. Ľubomíra Ondova súd zistil, že žalovaný bol výzvou zo dňa 31.7.2012 žiadaný, aby sa v lehote 5 dní od jej doručenia vyjadril k riešeniu sporných vzťahov medzi spoluvlastníkmi nehnuteľnosti v k. ú. W. V., zapísaných na LV č. XXXX, a to rodinného domu súp. č. XXX s príslušenstvom.

Z vyjadrenia žalovaného JUDr. Ľubomírovi Ondovovi súd zistil, že žalovaný ponúkol svoj spoluvlastnícky podiel na odpredaj ostatným spoluvlastníckam.

Z výziev na úhradu zo dňa 27.2.2013 súd zistil, že žalovaný vyzval U. K., Q. O. U. U. E. k úhrade sumu 3100,- Eur za investície vložené do nehnuteľnosti.

Zo žiadostí zo dňa 14.6.2013 súd zistil, že žalovaný vyzval U. K., Q. O. U. U. E. na vydanie kľúča od vonkajšej brány rodinného domu v W. V. K. T. F. XXX/X.

Podľa § 705a Občianskeho zákonníka, ak sa z dôvodu fyzického násillia alebo psychického násillia, alebo hrozby takýmto násillím vo vzťahu k manželovi alebo k rozvedenému manželovi ako spoločnému užívateľovi bytu alebo k blízkej osobe, ktorá s ním býva spoločne v byte, stalo ďalšie spolužitie neznesiteľným, môže súd na návrh jedného z manželov alebo rozvedených manželov obmedziť užívacie právo druhého z nich, alebo ho z jeho užívania úplne vylúčiť.

Podľa § 853 ods. 1 Občianskeho zákonníka, občianskoprávne vzťahy, pokiaľ nie sú osobitne upravené ani týmto ani iným zákonom, sa spravujú ustanoveniami tohto zákona, ktoré upravujú vzťahy obsahom aj účelom im najbližšie

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalobkyňa sa svojim návrhom domáhala úplného vylúčenia žalovaného z užívania rodinného domu, ktorý patrí do ich podielového spoluvlastníctva a to bez časového obmedzenia. Vylúčenie z užívania domu je veľkým zásahom do práv spoluvlastníka a súd môže o ňom rozhodnúť podľa citovaného ustanovenia § 705a Občianskeho zákonníka len ak ide o sústavné fyzické alebo psychické týranie alebo hrubé ponižovanie druhého manžela, rozvedeného manžela, spoločného užívateľa bytu alebo blízkych osôb bývajúcich v spoločnej domácnosti. Ide o krajné riešenie, ktoré prichádza do úvahy len, ak nie je možné doceliť zamedzenie násillia iným spôsobom. Je pritom na žalobcov, aby v konaní preukázal, že došlo k psychickému alebo fyzickému

násiliu resp. že je tu hrozba takéhoto násilia aj v budúcnosti, v dôsledku čoho sa spolužitie v domácnosti stalo neznesiteľným.

Z ustanovenia § 705a Občianskeho zákonníka je zrejmé, že aktívne legitimovaným na podanie návrhu v zmysle tohto ustanovenia je len manžel alebo osoba blízka. Citované ustanovenie sa pritom vzťahuje len na manžela a blízke osoby, ktoré bývajú v spoločnom byte alebo dome. Blízkou osobou v zmysle § 116 Občianskeho zákonníka je príbuzný v priamom rade, (teda v tomto prípade matka) súrodenec a manžel; iné osoby v pomere rodinnom alebo obdobnom sa pokladajú za osoby seba navzájom blízke, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá dôvodne počítavala ako vlastnú ujmu.

Z výsledkov vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že v čase vydania predbežného opatrenia, ktorým súd zakázal vstup žalovaného do rodinného domu, kde žije žalobkyňa, bola situácia medzi účastníkmi konania napätá a vyhrotená a z dôvodu vysokého veku žalobkyne a jej nepriaznivému zdravotnému stavu, bolo potrebné okamžitým zásahom predísť vzniku nepredvídaných incidentov medzi nimi.

Úlohou súdu v tomto konaní však bolo zaoberať sa skutočnosťou, či v nehnuteľnosti účastníkov dochádza v súčasnosti k psychickému alebo fyzickému násiliu resp. či je tu hrozba takéhoto násilia do budúcnosti. Súd mal za preukázané, že medzi účastníkmi konania pretrvávali dlhodobé nezhody a konflikty, ktoré vyústili až do odchodu žalovaného so svojou rodinou z nehnuteľnosti a to napriek jeho nemalým investíciám do nej. Z jeho strany došlo ku kúpe svojej vlastnej nehnuteľnosti, napriek tomu, že sa zaťažil hypotékou. Vzhľadom k tejto ťaživej finančnej situácii súdu pripadá logické, že si žalovaný chcel časť použiteľných hnutelých vecí z pôvodnej nehnuteľnosti odniesť a to napriek nevoli žalobkyne. Práve táto skutočnosť spôsobovala konflikty medzi nimi. Súd však pri rozhodovaní poukazuje na ustanovenie § 154 ods. 1 O.s.p. vychádza zo skutočností relevantných v čase vyhlásenia rozsudku, ktoré sú úplne odlišné ako boli v čase vydania predbežného opatrenia. Žalovaný si z rodinného domu na ulici F. X odniesol všetky nehnuteľné veci, preto odpadol dôvod pre ktorý nehnuteľnosť navštevoval.

V konaní nebolo preukázané, že by v súčasnosti v spoločnej nehnuteľnosti účastníkov konania dochádzalo k fyzickému či psychickému násiliu, resp. k hrozbe takýmto násilím zo strany žalovaného a to v takej intenzite, aby bolo možné konštatovať, že toto spôsobuje ostatným užívateľom domu t.j. žalobkyňi neznesiteľné podmienky pre ďalšie spolužitie. Práve naopak fakt, že žalovaný v roku 2014 nehnuteľnosť a ani žalobkyňu ani raz nenavštívil a nedošlo medzi nimi ku žiadnemu konfliktu či verbálnej potýčke nebol medzi účastníkmi konania sporným a tento potvrdili i viacerí z vypočúvaných svedkov.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd považuje návrh za aktuálnej situácie nedôvodný a preto ho zamietol. V neposlednom rade dôvodom na zamietnutie návrhu bolo aj to, že v čase rozhodnutia súdu žalovaný predmetný byt už absolútne neužíval. Zo svojej bytovej jednotky sa odsťahoval a vzal si i svoje hnutelne veci a z jeho vyjadrení je zrejmé, že sa do domu nemieni vrátiť. Naopak zabezpečil si samostatné bývanie. Uvedené rozhodnutie však nebráni žalobkyňi, aby v prípade, že sa žalovaný sa opätovne nasťahuje do ich spoločnej nehnuteľnosti a v prípade opätovného vzniku problémov sa znovu domáhala na súde obmedzenia užívacieho práva žalovaného, resp. jeho úplného vylúčenia z užívania domu. V súvislosti vlastníctvom nehnuteľnosti súd poukazuje aj na tú skutočnosť, že účastníci majú kedykoľvek možnosť vyporiadať si ich podielové spoluvlastníctvo k predmetného rodinného domu, a teda je aj takýmto spôsobom možné zabrániť prípadným budúcim problémom medzi nimi.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 145 O.s.p., účastníkovi, ktorému súd prizná náhradu trov konania, prizná aj náhradu trov predbežného opatrenia a zabezpečenia dôkazov.

O trovách konania súd rozhodol podľa citovaného ustanovenia. Ich náhradu žalobkyni nepriznal, pretože táto v konaní nemala úspech. Žalovaný náhradu trov konania nežiadal.

Podľa § 2 ods. 2 Zák. č. 71/1992 Zb. v platnom znení o súdnych poplatkoch, ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený. Túto povinnosť však odporca nemá v konaní o rozvođe manželstva, o neplatnosti manželstva alebo o určenie, či tu manželstvo je alebo nie je, ak súd tak rozhodne alebo ak uloží náhradu trov konania poplatníkovi.

Žalobkyňa v tomto konaní splnila predpoklady na oslobodenie od platenia súdnych poplatkov, avšak v spore bol úspešný žalovaný a preto ho súd povinnosťou nahradiť súdny poplatok z návrhu nezaviazal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach, písomne v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach /§ 42 ods. 3 O.s.p./ uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napadá, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/95 Z.z. v platnom znení o súdnych exekútoroch a exekučnom poriadku.